

פיטריה אדומה שהאירה את הרחבה באור מזור.
 "פצצה אטומית" נפלטו המלים מפי היר עיראקי, שביקר לפני תריסר שנים בי תמרונים האטומיים האחרונים של הצבא האמריקאי.
 "אל יהודי" נאנק הסורי, מוכה הלם.

הראשון שהתאושש היה האיובי. הוא זינק אל בין אורחיו, חטף את המיקרו־פון ופנה לעבר היר פיטריה הבורקת. אור גדול נדלק בי עיניו, רגש פראי עיוות את פניו. "בני ערב!" צעק בקול צרוד לתוך המכשיר, "הר ציוני החליט במקומו. בשם אללה הגוקס, בשם הכבוד הערבי, על החרבות העשונות של בירת ערב, אני מכריז על הקמת היר מדינה הערבית הגדולה והמאוחדת. מחוסי מארוקו ועד הרי פרס, ממעיינות הנילוס עד מעיינות הפרת, תעיש אל־דאולה אל־ערביה אל־כוכרה!"

הוא תחב את המכשיר לידי העיראקי היר מהומם. הגנרל הקשיש הזדקף, "בשם היר צבא העיראקי־לשעבר: תחי מדינת ערב המאוחדת!"
 "בשם צבא הרפובליקה הסורית לשעבר: יחי צבא האחדות הערבית!"
 "בשם צבא מארוקו: יחי מפקדנו, אל־זעים צלאח א־דין אל־איובי אל־תאני!"
 "בשם צבא תימן... בשם אללה והצבא הסעודי... בשם צבא לבנון החופשית, בעזר רת ישו אדונו... בשם צבא סודאן... בשם הצבא המלכותי הלובי... בשם כוחות טור נוסיה... בשם חילות אלג'יריה..."

הכורדי הרים את ידו. לעיני המליונים קפאו פניו, קולו, שעוד לפני רגע חצב להבות, היה עתה שקט ומתכתי: "אחי, אורחי המדינה הערבית הגדולה, עת מל־חמה היא. נקבע את כוחנו לאגרוף אחד. אני מכריז על משטר צבאי ברחבי המדינה. הנהגת ארגון האיובים בכל ארץ תיטול לידיה את השלטון בתוקף מייד, עד להודעה חדשה. ראשי המטות של היר צבאות יחורו מייד למפקדותיהם. להתירי אות בירושלים המשוחררת!"

ערב? מי נתן להם את הכוח להדביר את כובשי העולם, את זרע מוחמד, עומר ואח' לד? אחי, מתוכנו קמו בוגדים שלחמו איש ברעהו, אמירים שפרתו ברית עם הפולש הזר נגד אחיהם. אולם כאשר קם שליח הגורל, אל־מאליק אל־נאציר אל־שולטאן צלה ארדין, ואיחד את עמנו בכוח החרב, הקיאה מולדתנו את הרעל הפראנקי מתוך כה.

אחים, בני ערב, האם מוטל עלינו שוב לאחד את ארצות בני ערב בדם ואש? זה 17 שנה ביתרו הציונים את עולמנו לשנים. מה נתן להם את הכוח להדביר את זרע צלאח ארדין ובייבס? אתם, בני ערב, ממשלותיכם ונסיכיתם. האם לא אחד הלם לבבותיכם בדמשק ובחרטום, במוסול וברנגאזי? בשמכם, אחים ערבים, אני פונה אל אורחי, מפקדי צבאותיכם המהוללים, בשאלה המנקרת במוחכם: האם מוכנים אתם לאחד סוף סוף את צבאותינו תחת מפקד אחד, תחת דגל אחד, דגל הסהר?"

הרמטכ"ל העיראקי היה הראשון שנאלץ להגיב. הוא היה גבר בגיל העמידה, שנשא על פניו את צלקות פצעיו מימי הסיבוב השלישי, "הממ", אמר, "רחשי ליבם של בני עמנו, בכל רחבי המרחב, הוא יסוד מדיניותה המוצהרת של ממשלתי. נשקול את הצעת הוד מעלתו, הנשיא המכובד של מצריים, בכובד ראש ובאהדה עמיר קה."

הרמטכ"ל הסורי שלח בו מבט של הכרת־תודה, "גיבורי האיסלאם מאו ימי הנביא קמים לעיני רוחנו. נבקש דרכים ונחפש פתרונות לבעיות המכאיבות של הדור. בעזרת אללה הרחמן והרחום..." איש לא שמע את המשך המשפט, אם אמנם נמשך. רעם אדיר, נדבר אללה ביום הדין, החריש את האזוניים. האורות כבו. האדמה רעדה, גל חום אדיר הצליף על היר פנים. הקיר הקדמי של הארמון התמוטט. ומעבר לנהר, במרכז העיר, מרחק של שלושה, ארבעה קילומטרים, עלתה לאישה

"שמונה!"
 "... הכמים המה להרע, ולהיטיב לא ידעו!..."
 "שבט!"
 "... ראיתי את הארץ והנה תוהו ובוהו, ואל השמים — ואין אורם..."
 "שש!"
 "... ראיתי ההרים — והנה רועשים, וכל הגבעות התקלקלו..."
 "חמש!"
 "ראיתי והנה אין האדם, וכל עוף היר שמיים נדדו..."
 "ארבע!"
 "... כי כה אמר ה': שממה תהיה כל היר ארץ!..."
 "שלוש!"
 "המתיחות הגיעה לשיא. רק במאמץ על־יון אפשר היה לסבלה."
 "ש—ת—ים!"
 "רטט אחז בנוכחים."
 "א—ח—ד!"
 "קול הנפץ הטביע את המלה האחרונה. לרגע נרעדה האדמה. ואז חזרה הרממה. המקום, בו עמדה אך זה עתה המסלצת, נשאר ריק.

פגישתם השלישית של הרמטכ"לים נתקיימה מחוץ ל־קאהיר ברחבה אשר לפני ארמון זעפי ראן. האורחים ענו־די העיטורים לא הרגישו עצמם בנוח. הם ניחשו את כוונתו של הדיקטטור המצרי. אחרי שהשיחות ה־ראשונות לא גרמו כמעט לשום התקדמות, גילה לעולם הערבי את קיום הכינוס. עתה האזינו מליונים למשאומתן המשודר, ראו מליונים את פני הקצינים ברשת הטלוויזיה המרחבת. צלאח ארדין האמין, כנראה שלחץ המליונים יזין את אורחיו. "אחים, בני ערב" פתח הגבר השחרחר, נמוך המצח ולוהט המבט, את הישיבה ה־משודרת. "לפני תשע מאות שנה פלשו הפראנקים אל מולדתנו, רצחו ושרפו וחמ־סו וקרעו את ארצנו לבתרים. מאה שנה ישבו בעיר הקדושה. מי עזר להם, בני

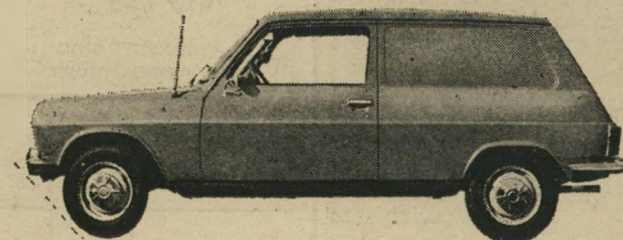
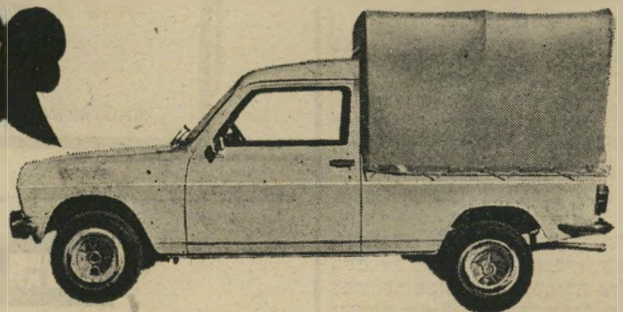

לא לחשוב על שום דבר. הפור נפל. היר גורל שוב אינו תלוי ברצון אדם, הוא הפך עצמאי, מתנשא מעל לראשי יוצריו, וקולו צלול ומתכתי: "שלוש־עשרה!"
 לפתע נישא על פני השדה קול חרישי, אלמוני: "מעי, מעי אוחילה, קירות לבי, הומה לי לבי, לא אחריש..."
 "שתיים עשרה!"
 "... כי קול שופר שמעת נפשי, תרועת מלחמה..."
 "אחת עשרה!"
 "... שבר על שבר נקרא, כי שודדה כל הארץ, פתאום שודדו אוהלי, רגע — ירעו־תי..."
 "עשר!"
 "... עד מתי אראה נס, אשמעה קול שר־פר?..."
 "תשע!"
 "... כי אויל עמי, אותי לא ידעו. בנים סכלים המה, ולא גבונים המה..."

המסחריות של סימקה 1100

טנדר סימקה 1100
 המחיר: 59.950 ל"י בלבד
 כולל גגון מקורי תוצרת חוץ

מחיר קולט
 זללא עיני

חסחרית סימקה 1100
 המחיר: 70.950 ל"י

סימקה
 1100?
 אלף
 ומאה
 אחוז!

מכונית טובה מגיית טוב
 בית קרייזלר-מכשירי תנועה בע"מ

חא - מכשירי תנועה בע"מ דרך פתח־חמה 74, סל 36115, ח'פס - דרך העצמאות 164, סל 524475, ירושלים - שייבניץ, דוד המלך 11, סל 222660, 02. תל־אביב - ריווינסקי, הרצל 44, סל 25307, 053. באר־שבע - רוי כרמלי, דרך חברון, סל 2621, 057. פתח תקוה - שחי - סוסנרן ברובובא 35, סל 911057, 07. רמת־גם - אישור רב, רח' השוקים 54, הוד השרון, סל 924216, עפולה - דרכ העסק בע"מ, הרב נחום רוי, סל 22666, 065. נצרת - האחים סג"ר סרכני, התעשה החדש 6, סל 54053, 065.